

Thorvald Staunings tale ved fakkeltoget i anledning af Johan Skjoldborgs 70-årsfødselsdag

Taler

Thorvald Stauning
Statsminister

Dato

27. april 1931

Sted

Frederiksberg Have

Johan Skjoldborg

Kære Johan Skjoldborg.

Jeg hørte Dem for mange Aar siden holde et Foredrag, og dettes dybe, menneskelige Stemning greb mig stærkt.

Jeg husker, De brugte Vendingen: I ethvert Menneske lever en Konge og en Sjover. Kald paa Kongen, saa kommer han, kald paa Sjoveren, saa kommer Sjoveren. Og denne dybt menneskelige Betragtning har som i Foredraget ogsaa været Grundtonen i Deres omfattende Forfatterskab. Ogsaa der var det bestandig Formaalet at belyse Mennesket, at vise, at selv den usleste Proletar kan have smukke menneskelige Egenskaber, som det gælder om at kalde frem i Stedet for Sjoveren, saaledes som det oftest skete ved Fortidens Behandling af Land-Almuen. Igennem 40 Aar har De nu ydet Deres Indsats i dansk Literatur, og det er en Indsats, der vil blive staaende som et Monument mejslet i Marmor.

Deres Produktion tog store, nye Arealer under Ploven. De havde fra det lille Skomagerhjem haft Udsigten til andre Smaafolk, og De glemte ikke disse Hjem, men drog dem netop frem i Lyset for at øve Kritik, for at opdrage, for at vise Billeder af den gamle og den nye Tids voldsomme Brydninger.

De blev Landproletariatets Skildrer. Man følte, at De havde Tilknytning til den sorte Muld og de bølgende Agre, men man følte ogsaa, at De elskede Menneskene højere end Jorden. De viste os Billeder af Smaafolks triste Liv, af Fattigdom og social Uret, men De viste os ogsaa Kampen for bedre Kaar, og De lod bestandig Proletaren skue frem til en Tid, hvor Vilkaarene vilde ændre sig,

hvor *Mennesket* har sejret.

Vi møder da paa Digterens Fødselsdag, paa 70 Aarsdagen, for at hylde Folkets Digter, Almuens Ven, Digteren med Forstaaelse og Udsyn, Digteren, der ikke lod de underste Lag leve videre i Mørket, men hvis Maal netop var at faa dem frem i Lys og Livsglæde og højere Kultur.

Danske Kvinder og Mænd fra forskellige Lejre, fra Land og fra By, Unge og Gamle har ønsket at hylde Dem, med Tak for pragtfuld Indsats i dansk Literatur. Vi ser for os den lange Række af monumentale Værker: En Stridsmand, Kragehuset, Bjarregaarden, Gyldholm, Per Holt og mange andre, og vi genkalder i vor Erindring de herlige Skikkelser, som De har tegnet med alle de skønneste, menneskelige Træk.

De leverede de første, betydende Bidrag til Belysning af Land Proletariatet i dets trøstesløse Liv, og just derfor siger Folkets brede Masser en dybtfølt Tak igennem den Repræsentation, som samles her i Aften.

De viste Forstaaelse for nye Tanker, for en ny Tids Krav og Anskuelse, og De møntede det Guld ud, som ingen andre havde Interesse for. De staa nu med Efteraarets Solglans over Dem, og nu møder Arbejdernes og Studenternes Ungdom, ogsaa herinde i Storbyen, for at hylde Dem. Med Fakler kommer denne Ungdom, der føler sig i Slægt med Per Holt og de andre Smaafolk i Gyldholm, til Folkets Digter. Denne Deres Højtidsaften skal staa i Erindringen som en festlig belyst Aften, hvor Faklerne symboliserer det Oplysningsværk, som er Deres, Johan Skjoldborgs store Livsværk.

Som De i den prægtige Husmandssang begejstret synger til Arbejdets Pris og siger de poetiske Ord om Husmanden, idet han øjner sit Maal:

da blaaner og blinker det blankslidte Staal,

saaledes kommer nu vi for at anerkende *Deres* Gerning, i hvilken De bestandig havde Maalet for øje og Glæden ved Arbejdet for at komme frem til Maalet.

Vi ønsker Dem mange gode Aar, og vi siger Digterkæmpen Johan Skjoldborg Tak for alt stort og godt, som han gav os. Leve Digteren Johan Skjoldborg!

Kilde

Stauning, Th. (1931). Tanker og Taler: Et Billede af 25 Aar i det offentlige Liv. København og Oslo: Jespersen og Pios Forlag

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Festtale, Hyldesttale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/thorvald-staunings-tale-ved-fakkeltog-i-anledning-af-johan-skjoldborgs-70-arsfodselsdag>